

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Αριθμός Γνωμοδότησης 248 /2010
ΤΟ ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Ε' ΤΜΗΜΑ

Συνεδρίαση της 15^{ης} Ιουνίου 2010

Σύνθεση:

Πρόεδρος: Δημήτριος Αναστασόπουλος, Αντιπρόεδρος Ν.Σ.Κ

Μέλη: Ανδρέας Φυτράκης, Ηλίας Δροσογιάννης,
Ιωάννης Χαλκιάς, Νομικοί Σύμβουλοι

Εισηγήτρια: Κωνσταντίνα Χριστοπούλου, Πάρεδρος Ν.Σ.Κ

Αριθμός ερωτήματος: Υπ' αριθμ. πρωτ. 16594/26.4.2010 έγγραφο της Δ/σης Πολεοδομικού Σχεδιασμού (Τμήμα Α') του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής

Περίληψη ερωτήματος: Σε ποια κατηγορία κατατάσσονται πολεοδομικά οι μονάδες απεξάρτησης-ξενώνες επανένταξης «18 άνω», που προβλέπονται στο άρθρο 9 του ν. 2716/99, σε σχέση με τις επιτρεπόμενες χρήσεις γης στο Δήμο Ψυχικού.

Εισηγήτρια: Κωνσταντίνα Χριστοπούλου, Πάρεδρος ΝΣΚ

Επί του ως άνω ερωτήματος το Ε' Τμήμα του Ν.Σ.Κ γνωμοδότησε ως ακολούθως:

Ι.α Στο άρθρο 1 του ν. 2716/1999 « Ανάπτυξη και εκσυγχρονισμός των υπηρεσιών ψυχικής υγείας και άλλες διατάξεις» ορίζεται ότι :

«Το Κράτος έχει την ευθύνη για την παροχή υπηρεσιών ψυχικής υγείας που έχουν σκοπό την πρόληψη, τη διάγνωση, τη θεραπεία, την περίθαλψη καθώς και την ψυχοκοινωνική αποκατάσταση και κοινωνική επανένταξη ενηλίκων, παιδιών και εφήβων με ψυχικές διαταραχές και διαταραχές αυτιστικού τύπου με μαθησιακά προβλήματα».

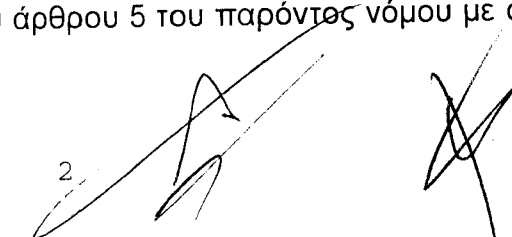
Επίσης στις παρ. 1, 2, 3 του άρθρου 9 του παραπάνω νόμου ορίζονται τα ακόλουθα:

«1. Οι Μονάδες ή προγράμματα όπου παρέχονται υπηρεσίες ψυχοκοινωνικής αποκατάστασης για ενήλικες, παιδιά ή εφήβους είναι τα Οικοτροφεία, οι Ξενώνες τα Προστατευμένα Διαμερίσματα και οι Φιλοξενούσες Οικογένειες.

2. Οι Μονάδες Ψυχοκοινωνικής Αποκατάστασης καθώς και τα προγράμματα Προστατευμένων Διαμερισμάτων και Φιλοξενουσών Οικογενειών έχουν σκοπό την τοποθέτηση και ψυχιατρική παρακολούθηση, σε χώρους διαβίωσης, θεραπείας και υποστήριξης, για μακρόχρονη ή βραχεία παραμονή των ατόμων με ψυχικές διαταραχές και σοβαρά ψυχοκοινωνικά προβλήματα, όταν δεν έχουν στέγη ή κατάλληλο οικογενειακό περιβάλλον, μετά από αίτησή τους, με σύμφωνη γνώμη του θεράποντος ψυχιάτρου ή της θεραπευτικής ψυχιατρικής ομάδας.

3. Τα Οικοτροφεία και οι Ξενώνες συνιστώνται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Οικονομικών, Υγείας και Πρόνοιας και του κατά περίπτωση συναρμόδιου Υπουργού, μετά από πρόταση της αρμόδιας κατά τόπο Τομεακής Επιτροπής Ψυχικής Υγείας, ως αποκεντρωμένες μονάδες νοσοκομείων του ν.δ. 2592/1953 και του ν.1397/1983, των Πανεπιστημιακών Ψυχιατρικών Νοσοκομείων, των Πανεπιστημιακών Ινστιτούτων Ψυχικής Υγείας και των Πανεπιστημιακών Μονάδων που έχουν ως αντικείμενο την ψυχική υγεία ή των Μονάδων Ψυχικής Υγείας του άρθρου 5 του παρόντος νόμου με σκοπό

2

την παροχή ιδίως στεγαστικών, θεραπευτικών, κοινωνικών και πολιτιστικών υπηρεσιών.....»

Τέλος στο άρθρο 11 του ίδιου ως άνω νόμου ορίζεται ότι:

«1. Επιτρέπεται η ίδρυση και λειτουργία από φυσικά ή νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου κερδοσκοπικού ή μη χαρακτήρα αποκλειστικά Κέντρων ημέρας, προστατευομένων διαμερισμάτων, οικοτροφείων, ξενώνων, ειδικών κέντρων κοινωνικής επανένταξης και ειδικών μονάδων αποκατάστασης και επαγγελματικής επανένταξης..... Οι μονάδες αυτές των φυσικών και νομικών προσώπων, εντάσσονται στον αντίστοιχο τομέα Ψυχικής Υγείας (Το.Ψ.Υ.).

2. «Η άδεια ίδρυσης χορηγείται από τον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας»

Από τις παραπάνω διατάξεις προκύπτει ότι με το ν.2716/99 καθιερώνεται ένα εθνικό σύστημα υπηρεσιών ψυχικής υγείας υπό κρατική εποπτεία και έλεγχο στο οποίο συμπεριλαμβάνονται και οι ξενώνες, οι οποίοι αποτελούν μονάδες ψυχοκοινωνικής αποκατάστασης, που έχουν ως σκοπό την τοποθέτηση και ψυχιατρική παρακολούθηση σε χώρους διαβίωσης, θεραπείας και υποστήριξης για μακρόχρονη ή βραχεία παραμονή των ατόμων με ψυχικές διαταραχές και σοβαρά ψυχοκοινωνικά προβλήματα όταν δεν έχουν στέγη ή κατάλληλο οικογενειακό περιβάλλον, μετά από αίτησή τους, με σύμφωνη γνώμη του θεράποντος ψυχιάτρου ή της θεραπευτικής ψυχιατρικής ομάδας.

Οι εν λόγω ξενώνες σύμφωνα με την παρ. 3 του άρθρου 9 του παραπάνω νόμου συνιστώνται ως αποκεντρωμένες μονάδες νοσοκομείων με σκοπό την παροχή στεγαστικών, θεραπευτικών, κοινωνικών και πολιτιστικών υπηρεσιών.

β.. Στο άρθρο 2 του ΓΟΚ/1985 (Ν.1577/1985) ορίζεται ως κατοικία το κτίριο που προορίζεται για την παραμονή ανθρώπων.

Επίσης στο άρθρο 3 του Κτιριοδομικού Κανονισμού (ΥΑ 3046/304/1989) με το οποίο ταξινομούνται τα κτίρια σε κατηγορίες σύμφωνα με τη χρήση τους ορίζονται τα εξής:

« ΙΑ. Κατοικία

Στην κατηγορία αυτή περιλαμβάνονται όσα κτίρια ή τμήματα κτιρίων χρησιμοποιούνται για να παρέχουν στους ενοίκους τους, χώρους κατάλληλους τουλάχιστον για ύπνο και σωματική υγιεινή ή καθαριότητα, όπου οι ένοικοι τους διαμένουν μόνιμα ή εποχιακά. Στην κατηγορία αυτή ανήκουν οι μονοκατοικίες, οι διπλοκατοικίες, τα κοινόβια.

Άλλωστε κατά την έννοια της διάταξης του αρθ 51 ΑΚ, κατοικία είναι ο τόπος όπου το πρόσωπο έχει την κύρια και μόνιμη εγκατάσταση του, ο τόπος δηλαδή που έχει καταστεί, σύμφωνα με την βούληση του, το σταθερό κέντρο των βιοτικών του εν γένει σχέσεων.

ΙΒ ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΑΜΟΝΗ

Στην κατηγορία αυτή περιλαμβάνονται όσα κτίρια ή τμήματα κτιρίων χρησιμοποιούνται για να παρέχουν στους ενοίκους τους, χώρους κατάλληλους τουλάχιστον για ύπνο και σωματική υγιεινή ή καθαριότητα, εφόσον δεν περιλαμβάνονται στις κατηγορίες κατοικίας, υγείας και κοινωνικής πρόνοιας και σωφρονισμού..

Στην κατηγορία αυτή ανήκουν μεταξύ άλλων τα ξενοδοχεία, οι ξενώνες, τα οικοτροφεία και οι κοιτώνες για υγιή άτομα ηλικίας έξι ετών και μεγαλύτερης.

ΙΕ. Υγεία και κοινωνική πρόνοια

Στην κατηγορία αυτή περιλαμβάνονται όσα κτίρια ή τμήματα κτιρίων χρησιμοποιούνται για ιατρική πρόληψη, διάγνωση ή και θεραπεία για περίθαλψη ατόμων ηλικιωμένων ή ασθενών ή μειωμένης πνευματικής ή σωματικής ικανότητας, για ύπνο και σωματική υγιεινή βρεφών και παιδιών ηλικίας μικρότερης των έξι ετών.

Στην κατηγορία αυτή ανήκουν μεταξύ άλλων:

Τα νοσοκομεία, οι κλινικές, τα αγροτικά ιατρεία, οι υγειονομικοί σταθμοί, τα κέντρα υγείας, τα ψυχιατρεία, τα ιδρύματα ατόμων με ειδικές ανάγκες, τα ιδρύματα χρονίως πασχόντων, οι οίκοι ευγηρίας, τα βρεφοκομεία, παιδιών ηλικίας μικρότερης των έξι ετών, τα ιατρεία...»

Υ. Σύμφωνα με τις παραπάνω διατάξεις, οι ξενώνες, ως μονάδες στις οποίες παρέχονται υπηρεσίες κοινωνικής φροντίδας και ψυχοκοινωνικής αποκατάστασης, σε άτομα με ψυχοκοινωνικά προβλήματα, δεν εντάσσονται πολεοδομικά στη κατηγορία της κατοικίας, αφού στην

κατηγορία αυτή ανήκουν τα κτίρια που χρησιμοποιούνται μόνο για τη στέγαση των ενοίκων τους, δηλ. για να παρέχουν σ' αυτούς χώρους κατάλληλους για ύπνο και σωματική υγιεινή και καθαριότητα. Αντίθετα τα κτίρια που χρησιμοποιούνται για να στεγάζουν πρόσωπα μειωμένης πνευματικής ή σωματικής ικανότητας, στα οποία παρέχεται ιατρική φροντίδα και θεραπεία ανήκουν, κατά τον ισχύοντα κτιριοδομικό κανονισμό στα κτίρια κοινωνικής πρόνοιας.

Κατ'ακολουθία των ανωτέρω, οι ξενώνες που συνιστώνται κατ'εφαρμογή των διατάξεων του αρθ 9 του Ν 2716/1999, ως μονάδες αποκατάστασης προσώπων με ψυχοκοινωνικά προβλήματα, τα οποία υποστηρίζονται, κατά το χρόνο της διαμονής τους, με θεραπευτικά και άλλα μέτρα αποκατάστασης, με τελικό σκοπό την ψυχική αποκατάσταση και την κοινωνική επανένταξή τους, **κατατάσσονται πολεοδομικά στην κατηγορία των κτιρίων κοινωνικής πρόνοιας (άρθρο 3 παρ. ΙΓ του Κτιριοδομικού Κανονισμού)**

II. Στη συνέχεια θα πρέπει να ερευνηθεί, εάν είναι επιτρεπτή η λειτουργία κτιρίων κοινωνικής πρόνοιας στα οικοδομικά τετράγωνα του Δήμου Ψυχικού στα οποία, σύμφωνα με το εγκεκριμένο ρυμοτομικό σχέδιο, επιτρέπεται η χρησιμοποίηση των κτιρίων αποκλειστικά για κατοικία:

α. Στο άρθρο 24 του Συντάγματος, όπως ισχύει μετά την αναθεώρηση του έτους 2001, ορίζονται τα εξής:

«1. Η προστασία του φυσικού και πολιτιστικού περιβάλλοντος αποτελεί υποχρέωση του Κράτους και δικαίωμα του καθενός. Για τη διαφύλαξή του το Κράτος έχει υποχρέωση να παίρνει ιδιαίτερα προληπτικά ή κατασταλτικά μέτρα στο πλαίσιο της αρχής της αειφορίας. Νόμος ορίζει τα σχετικά με την προστασία των δασών και των δασικών εκτάσεων.... 2. Η χωροταξική αναδιάρθρωση της χώρας, η διαμόρφωση, η ανάπτυξη, η πολεοδόμηση και η επέκταση των πόλεων και των οικιστικών γενικά παροχών υπάγεται στη ρυθμιστική αρμοδιότητα και τον έλεγχο του Κράτους, με σκοπό να εξυπηρετείται η λειτουργικότητα και η ανάπτυξη των οικισμών και να εξασφαλίζονται οι καλύτεροι δυνατοί όροι διαβίωσης. Οι σχετικές τεχνικές επιλογές και σταθμίσεις γίνονται κατά τους κανόνες της επιστήμης».

Με τις πιο πάνω διατάξεις το οικιστικό, φυσικό και πολιτιστικό περιβάλλον, από το οποίο εξαρτάται η ποιότητα ζωής και η υγεία των κατοίκων των πόλεων και των οικισμών, έχει αναχθεί σε συνταγματικά προστατευόμενη αξία. Οι συνταγματικές αυτές διατάξεις απευθύνουν επιταγές στο νομοθέτη (κοινό ή κανονιστικό) να ρυθμίζει τη χωροταξική ανάπτυξη και πολεοδομική διαμόρφωση της χώρας με βάση ορθολογικό σχεδιασμό, υπαγορευμένο από πολεοδομικά κριτήρια, σύμφωνα με τη φυσιογνωμία, τις ιδιαιτερότητες και τις ανάγκες κάθε περιοχής. Κριτήρια για τη χωροταξική αναδιάρθρωση και την πολεοδομική ανάπτυξη των πόλεων και των οικιστικών εν γένει περιοχών είναι η εξυπηρέτηση της λειτουργικότητας των οικισμών και η εξασφάλιση των καλύτερων δυνατών όρων διαβίωσης των κατοίκων (ΣτΕ Ολομ. 1528/2003). Κατ' εφαρμογή των συνταγματικών αυτών επιταγών γίνεται δεκτό ότι απαγορεύεται, καταρχήν, η λήψη μέτρων που επιφέρουν επιδείνωση των όρων διαβίωσης και υποβάθμιση του υπάρχοντος φυσικού ή του διαγραφόμενου από την ισχύουσα πολεοδομική νομοθεσία οικιστικού περιβάλλοντος (Ολ. ΣτΕ 123/2007). Επομένως ο κοινός και ο κανονιστικός νομοθέτης μπορεί να τροποποιεί τις ισχύουσες πολεοδομικές ρυθμίσεις, καταρχήν μόνον εφόσον η εισαγόμενη νέα ρύθμιση αποσκοπεί στη βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης των κατοίκων (πρόκειται για το λεγόμενο «πολεοδομικό κεκτημένο»). Η τήρηση της ως άνω αρχής υπόκειται στον οριακό έλεγχο του ακυρωτικού δικαστή, ο οποίος οφείλει, βάσει των διδαγμάτων της κοινής πείρας, να σταθμίσει σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση κατά πόσο υποβαθμίζεται το περιβάλλον (πρβλ. ΣτΕ Ολομ. 1528/2003, 3478/2000). Κατ' εξαίρεση, σε περίπτωση που το ισχύον πολεοδομικό καθεστώς χρήσεων έχει στη πράξη τροποποιηθεί, εναπόκειται αποκλειστικά στη Διοίκηση να εκτιμήσει τα νέα πραγματικά δεδομένα και να προβεί στην ενδεχόμενη τροποποίηση των χρήσεων στην περιοχή, πάντοτε όμως μετά από σχετική πολεοδομική μελέτη (Ολ. ΣτΕ 123/2007).

β. Στο από 23-2/66-3-87 π.δ. «Κατηγορίες και περιεχόμενο χρήσεων γης» (ΦΕΚ Δ' 166), που εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 15 παρ. 1 του ν.1561/85 (ΦΕΚ Α' 148), καθορίσθηκαν στο άρθρο 1 οι κατηγορίες χρήσεων γης στις περιοχές των γενικών πολεοδομικών σχεδίων, αφενός σύμφωνα με τη γενική πολεοδομική τους λειτουργία (παρ. Α: αμιγής

κατοικία, γενική κατοικία, πολεοδομικά κέντρα κλπ) αφ' ετέρου σύμφωνα με την ειδική πολεοδομική τους λειτουργία (παρ. Β: κατοικία, ξενώνες, εμπορικά καταστήματα, γραφεία, κτίρια κοινωνικής πρόνοιας κλπ). Ειδικότερα στο άρθρο 2 με τίτλο «περιεχόμενα αμιγούς κατοικίας» αναφέρεται ότι στις περιοχές αμιγούς κατοικίας επιτρέπονται μόνο

1. κατοικία
- 2.....
- 3.....
4. Κτίρια κοινωνικής πρόνοιας

Περαιτέρω στο άρθρο 11 παρ. 1 του εν λόγω διατάγματος, ορίζεται: «Από την πολεοδομική μελέτη είναι δυνατόν ορισμένες από τις χρήσεις γης που επιτρέπονται σύμφωνα με τα πιο πάνω άρθρα να απαγορεύονται ή να επιτρέπονται με όρους και προϋποθέσεις ή να αφορούν τμήματα οικοδομικών τετραγώνων ή οικοπέδων ή και ορόφους κτιρίων». Τέλος στο άρθρο 12 παρ. 2 ορίζεται: «Χρήσεις γης που έχουν καθορισθεί με εγκεκριμένα πολεοδομικά σχέδια πριν την ισχύ του παρόντος βάσει των διατάξεων του π.δ. 81/80 (ΦΕΚ 27/Α) εξακολουθούν όπως καθορίστηκαν».

Με τις διατάξεις αυτές, ερμηνευόμενες υπό το φως της προαναφερόμενης συνταγματικής επιταγής για ορθολογικό χωροταξικό και πολεοδομικό σχεδιασμό, καθιερώνεται το σύστημα της τυποποίησης των κατηγοριών χρήσεων γης. Σύμφωνα με το σύστημα αυτό, κατά τον πολεοδομικό σχεδιασμό δεν επιτρέπεται ανάμειξη χρήσεων γης κατά τρόπο ώστε να νοθεύονται οι κατηγορίες που θεσπίζονται με το παραπάνω προεδρικό διάταγμα, αλλά η Διοίκηση οφείλει να επιλέγει για κάθε περιοχή μια κατηγορία χρήσεων με το περιεχόμενο το οποίο ορίζεται στις διατάξεις του διατάγματος αυτού και με τη δυνατότητα να αποκλείει ορισμένες από τις επιτρεπόμενες χρήσεις, εφόσον δεν παραβλάπτεται η πολεοδομική λειτουργία της οικείας κατηγορίας (Ολ. ΣτΕ 123/2007).

γ. Στο π.δ/γμα της 28^{ης} Μαρτίου 1924 «Περί Οικοδομικού Κανονισμού Συνοικισμού Ψυχικού» το οποίο εκδόθηκε βάσει της εξουσιοδότησεως που παρέχουν τα άρθρα 9 και 11 του νομοθετικού διατάγματος της 17^{ης} Ιουλίου 1923 «περί σχεδίων πόλεων», ορίζεται στο άρθρο 17 παρ. 1, κατά τρόπο θετικό, ότι στην περιοχή του Δήμου Ψυχικού επιτρέπεται η χρησιμοποίηση

των κτιρίων μόνο για κατοικίες (ΣΤΕ 1638/1967, 1402/1980), ίδια δε πρόβλεψη περιέχεται και στο προεδρικό διάταγμα της 14^{ης} Σεπτεμβρίου 1979 «Περί αναθεώρησης των όρων και περιορισμών δομήσεως των οικοπέδων του εγκεκριμένου ρυμοτομικού σχεδίου Ψυχικού» (ΦΕΚ 553 Δ'), που εκδόθηκε βάσει των ίδιων νομοθετικών εξουσιοδοτήσεων.

Ειδικότερα στο άρθρο 3 του τελευταίου αυτού διατάγματος (της 14^{ης} Σεπτεμβρίου 1979) ορίζονται τα εξής: «1. Εντός της δια του άρθρου 1 του παρόντος καθοριζόμενης περιοχής της Κοινότητας Π.Ψυχικού, απαγορεύεται η ανέγερσις Βιομηχανιών, Βιοτεχνιών, Αποθηκών επαγγελματικής χρήσεως, Σταύλων, Ορνιθοτροφείων και πάσης άλλης παρεμφερούς χρήσεως εγκαταστάσεως. 2. Έτεροι χρήσεις πλην κατοικίας επιτρέπονται μόνον εις τας εν τω συγκεκριμένω σχεδίω καθοριζόμενας θέσεις. Η θέσις, η διάταξις και αι διαστάσεις των ανεγειρομένων κτιρίων τα οποία προορίζονται δια τας χρήσεις αυτάς ορίζονται υπό των ειδικών Π.Δ/των».

Από τις προπαρατεθείσες διατάξεις που καθορίζουν τις χρήσεις γης στην περιοχή του Δήμου Ψυχικού, προκύπτει ότι με αυτές καθιερώνεται ειδικό πολεοδομικό καθεστώς κατά το οποίο αφενός απαγορεύονται απολύτως οι χρήσεις της παρ 1 του ως άνω άρθρου 3 του Π.Δ της 14^{ης} Σεπτεμβρίου 1979, αφετέρου επιτρέπεται μόνο η χρήση κατοικίας, με εξαίρεση ειδικές θέσεις, στις οποίες επιτρέπονται και άλλες χρήσεις, πλην των ως άνω απολύτως απαγορευμένων.(ΣΤΕ 1510/2000, 4582/1995, 4390/1985, 1638/1967).

Οι ανωτέρω πολεοδομικές διατάξεις δεν μπορεί, ενόψει και των όσων προεκτέθηκαν περί του «πολεοδομικού κεκτημένου», να θεωρηθεί ότι έχουν καταργηθεί με το από 23-2/6.3.87 πδ, που ρυθμίζει γενικά τις χρήσεις γης και στο οποίο ως αυστηρότερη πολεοδομική ρύθμιση προβλέπεται η χρήση της αμιγούς κατοικίας, στο πλαίσιο της οποίας, επιτρέπονται σε περιοχές αμιγούς κατοικίας τα κτίρια με χρήση κοινωνικής πρόνοιας.

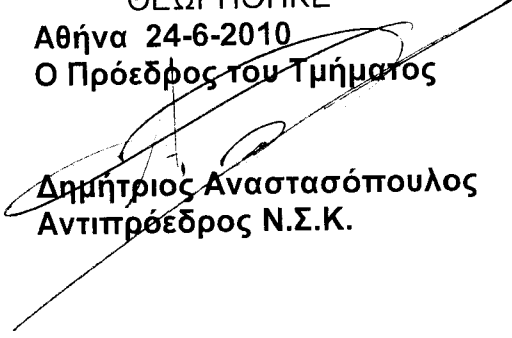
Άλλωστε και το εν λόγω π.δ/γμα ορίζει (στο άρθρο 12 παρ. 2) ότι χρήσεις γης που έχουν καθορισθεί με προγενέστερα εγκεκριμένα πολεοδομικά σχέδια εξακολουθούν να ισχύουν όπως έχουν καθορισθεί (βλ. ΣΤΕ 2079/2004, 4273/1999) ενώ εξάλλου και υπό το κράτος ισχύος του νεότερου αυτού διατάγματος περί χρήσεων γης επιτρέπεται στη Διοίκηση να

θεσπίζει αποκλειστικά την χρήση κατοικίας σε μια περιοχή αμιγούς κατοικίας. Η άποψη αυτή έχει γίνει δεκτή με τις αποφάσεις του ΣΤΕ 3161/1998 για το Δήμο Παπάγου και 2079/2004, 1510/2000, 1258/2000, 4273/1999 κ.α. για το Δήμο Ψυχικού (βλ. Γνωμ. ΝΣΚ 565/2008).

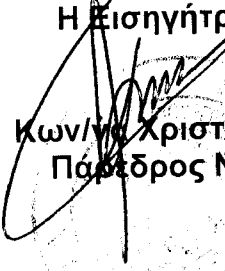
δ. Σύμφωνα με όσα ήδη εκτέθηκαν, στα οικοδομικά τετράγωνα του Δήμου Ψυχικού στα οποία, κατά τα ως άνω πδ/τα, επιτρέπεται μόνο η χρήση κατοικίας, απαγορεύεται η εγκατάσταση και λειτουργία μονάδων απεξάρτησης-ξενώνων επανένταξης «18 άνω», που εμπίπτουν πολεοδομικά στη χρήση κτιρίων κοινωνικής πρόνοιας. Σημειωτέον ότι, όπως δέχεται και η νομολογία, οι ρυθμίσεις των διαταγμάτων που απαγορεύουν οποιαδήποτε χρήση γης πλην της κατοικίας για ορισμένες περιοχές είναι σύμφωνες με την πραγμάτωση της υποχρέωσης του Κράτους, που απορρέει από το άρθρο 24 του Συντάγματος, να διασφαλίζει άριστους όρους διαβίωσης και ποιότητας ζωής στους οικισμούς, δεν αντιστρατεύονται δε την κατά το άρθρο 5 του Συντάγματος προστασία της επαγγελματικής ελευθερίας (ΣΤΕ 2079/2004, 1061, 1258, 1510/2000, 4273/1999). Περαιτέρω, γίνεται επίσης δεκτό ότι οι εν λόγω ρυθμίσεις, που απλώς περιορίζουν χάριν του δημοσίου συμφέροντος και δεν θίγουν τον πυρήνα της ιδιοκτησίας, δεν αντιστρατεύονται ούτε στις διατάξεις του άρθρου 17 του Συντάγματος, ούτε και σε εκείνες του πρώτου πρόσθετου πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου (ΣΤΕ 2079/2004).

III. Κατ' ακολουθία των εκτεθέντων το Τμήμα ομόφωνα γνωμοδοτεί α) ότι οι μονάδες απεξάρτησης-ξενώνες επανένταξης «18 άνω» κατατάσσονται πολεοδομικά στα κτίρια κοινωνικής πρόνοιας και β) ότι στα οικοδομικά τετράγωνα του Δήμου Ψυχικού, στα οποία, κατά τα π.δ/τα της 14^{ης} Σεπτεμβρίου 1979 και της 28^{ης} Μαρτίου 1924 «περί Οικοδομικού Κανονισμού Συνοικισμού Ψυχικού» προβλέπεται αποκλειστική χρήση κατοικίας, δεν επιτρέπονται, χωρίς τροποποίηση του ρυμοτομικού σχεδίου, κτίρια κοινωνικής πρόνοιας, και συνεπώς μονάδες απεξάρτησης-ξενώνες επανένταξης «18 άνω».

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Αθήνα 24-6-2010
Ο Πρόεδρος του Τμήματος

Δημήτριος Αναστασόπουλος
Αντιπρόεδρος Ν.Σ.Κ.

Η Εισηγήτρια

Κων/νη Χριστοπούλου
Πρόεδρος Ν.Σ.Κ.

